

SZEGED-SZENTMIHÁLYI

BÚZASZÖM

XXI. évfolyam

A Szent Mihály Plébánia Hírlevele

2024. december

Elmélkedések advent és karácsony jegyében

Advent

Karácsony

„Menj föl egy magas hegyre, te, aki jó hírt viszel Sionnak; emeld föl erősen hangodat, te, aki jó hírt viszel Jeruzsálemnek. Emeld fel hangod! Ne félj!” Iz 40,9

Izajás könyve az Ószövetség evangéliuma. Ebben a könyvben található a szűzi születés ígérete, de egyúttal ott van benne az üdvözítő Messiás leírása, aki a szenvedése által igazzá tesz sokakat.

Isten stílusa az előre tekintés valami jó érdekében. Nincs baba. Azt mondja, lesz baba, aki jelzi, hogy velünk az Isten. Nincs megváltás és bűnbocsánat. Azt mondja, lesz bocsánatkérés, lesz bőséges megbocsátás, lesz Isten gazdagságában megélt élet.

Mit gondolsz, ki fog téged alkalmassá tenni, hogy felismerj új horizontokat? Ki fog téged a nincsből kiemelni? Amikor semminek érzed magad vagy a szürkeség körül vesz, ki fogja megmutatni a békét, amire a szíved legmélyebben vágyik? Jézus, aki a Keresztelő szavai szerint Szentlélekkel keresztel.

A próféták mindig ráéreztek, hogy Isten felkavarja az állóvizet és új horizontokat. Menj fel az imádság hegyére és maradj ott, amíg Isten szelíden szívedbe suttogja a jó híreket! Aztán menj, emeld fel hangod másokért, hiszen veled az Isten!

Szenteste

Szenteste. A történelem új szakasza kezdődik. Megtestesül az Isten Fia. Isten taktikája nem a távolmaradás és az elhanyagolás. Ő közel akar jönni. Közel jön hát... hogy mindent áthasson. Mi hangosan ünnepeljük. Az angyalok énekével. Valójában mindez csendben, igen csendben történik. A csendben Isten teret foglal magának és belülről indít változásokat. Ezen az éjszakán hagyd, hogy a csendben megszólítson Isten. Hagyd, hogy a szívedben teret nyerjen. Jelenlétének biztos jele az Őt szemlélve megjelenő béke és öröm. Fordulj el a zajongástól és a Lélek józan mámorában éld meg ezt az estét. Isten itt van. Itt van akár az asztalnál. Emmanuel = Velünk az Isten. Veled az Isten. Most, ahogy leteszed ezt az írást, jelenléte körbevesz.

„Ma megszületett nektek az Üdvözítő, aki Krisztus, az Úr, a Dávid városában.” (Lk 2,11) Ez az örömhír ma is aktuális: Krisztus születése a legnagyobb reményt adja a világnak. A sötétségben élő ember számára Jézus a világosság, aki irányt mutat, erőt ad, és az isteni szeretettel tölti be életünket. Legyen bármilyen nehézséggel teli az életünk, Ő mindig mellettünk áll, hogy megmentsen és bátorítson bennünket.

A karácsonyi ünnep fénye és melege mindannyiunk szívét átjárja. Az isteni szeretet megtestesülésében Jézus Krisztus elhozta nekünk a reményt, a békességet és az örök élet ígértét. Szent Ágoston szavaival: „Isten annyira szeretett minket, hogy azt akarta, legyen közöttünk valaki, aki híd: aki Isten és ember egyszerre.” Ma is tapasztalhatjuk Isten szeretetét a mindennapjaink apró csodáiban: egy segítő kézben, egy vigasztaló szóban vagy egy testvéri mosolyban. Jézus születése arra emlékeztet, hogy Isten szeretete mindig jelen van, és a legnagyobb ajándék, amit egymásnak adhatunk, ha mi magunk is ennek a szeretetnek a hordozóivá válunk.

A mi közösségünkben is arra kaptunk meghívást, hogy hordozzuk ezt az örömhírt és megosszuk mindenkiel. Az elmúlt időszakban sok örömteli esemény volt plébániánkon: a búcsúnk erősítette Szent Mihály közösségi identitását, családi napunkon lehetőség nyílt egy baráti beszélgetésre, Erzsébet-napján a tevékeny szeretet szimbólumaként kényeret kaptunk, Adventben koszorút kötöttünk.

A jövő év sok szép egyházi programmal vár bennünket. A házszeneléssel Isten áldását kérjük a 2025-ös évben. Közösségi házunkban kurzusokra és lelki napokra várjuk azokat, akik az imából fakadó békésebb és szeretetteljesebb életre vágnak. Megosztjuk az örömhírt azokkal, akik nyitottak rá. Felkészítünk a keresztségre, házasságra, elsőáldozásra és bérmelegítésre. A betegek mellé továbbra is odaállunk és az Isten Vigasztaló jelenlétét visszük számukra ebben a határhelyzetben.

Isten segítse jószándékú céljainkat és áldjon meg minden szentmihályit!

Kovács Zoltán, plébános

a család gyűlt össze ebédre, 26-án a tágabb rokonság jött-ment egymáshoz. Ilyenkor a vendéglátó igyekezett kitenni magáért, és minden földi jóval elhalmozni a meghívottakat – persze a lehetőségekhez mérten. Előkerültek a disznótori finomságok is, például a töltött káposzta. Olyan ételeket is az asztalra tettek, amelyeket az év többi napján nem. Az asszonyok a mákos kalács mellett még rétest is sütöttek, de elődeink is ismerték már a csokoládét, a fügét, sőt egyesek a narancsot is, és ha hozzá tudtak jutni, karácsonykor a módosabb családokban mindenkinek jutott belőle legalább egy-egy falatnyi kóstoló, persze főleg már a nagyon szegény, háború utáni évek elmúltával. Ünnepekre tartogatták a nyáron megaszalt gyümölcsöket, befőtteket, és a jobb féle borokat is.

Az **újévet** mindig egész kenyérrel kezdték, és szemes ételeket, rizst, kölest, kukoricát, mákos tésztát főztek, mert úgy tartották, sok pénzük lesz akkor. A szárma az újévi étel között is szerepelt, hiszen szemes árpa volt benne, illetve bankóra emlékeztető káposztalevél. Baromfit sehol nem főztek, nehogy elkaparja a szerencsét, hiszen a csirke kifelé kapar, vele ellentétben a disznó pedig befelé túr, és ezzel pénzt hoz a házhoz, így kocsonyát mindenki készített ilyenkor, méghozzá olyat, amiben benne volt a sertés orra. Nagy baj nem származott belőle, ha ezt a bőségnövelő étkezést már **szilveszterkor** megkezdték, és a csemegeként fogyasztott szemeskukoricával ették át magukat éjfél tájban az újévre.

Annak idején az én nagymamám – aki a fent leírtak nagy részét elmesélte nekem régen – nem tudott azonosulni a napjainkat jellemző, túlzott ünnepléssel, azt mondta, hosszú ez a három napig tartó üldögélés, még akkor is, ha előtte hetek óta rohangált a készülődés miatt az ember fia, ünnepek alatt meg nem illik még söprögetni sem az udvaron, mert kitalálta valaki, hogy ilyenkor többet szokás enni és pihenni, ráadásul december eleje óta minden ki van díszítve a városban, de ugyan minek... Talán volt igazság az érzéseiben, hiszen fiatal kora egyszerű karácsonyaira viszszagondolva nem volt könnyű igazodni a mai kor sugallta elvárásokhoz; valóban nagy ugrás lehetett a szegényes ünnepléstől a háromnapos lakomával jellemezhető napjaink karácsonyaiig lelkiekben és tettekben is eljutni. Tőle tanultam, hogy Luca napjáig egyre hamarabb nyugszik le a nap, Lucától karácsonyig egyforma hosszúak a nappalok, karácsonytól pedig már egy-egy tyúklépéssel tovább van világos délután, s megnéztem, hozzávetőlegesen tényleg hasonlót mutat a csillagászati naptár. Sejteti a végső győzelmet, a fény eljövételét, a Megváltó születésnapját, aki nekünk azt tanította: „én vagyok a világ világossága”. Ennek reménye táplálja minket az ünnepi asztalnál!

Molnárné Szekeres Judit

Magányosok karácsonya

Plébániánk karitászcsoportja idén is megszervezte a „Magányosok karácsonyát”. Harminc meghívót juttattunk el, tizenheten tudtak eljönni szerény műsorunkra.

Először a btlehemesek msorát láttuk, majd plébánosunk, Zoli atya és kántorunk Szakál Zsolt adták elő Pintér Béla „Gyere el a jászolhoz még ma éjjel”

című számát. Ezután szentmihályi fiatalok – Szakál Zsolti, Nazarovits Nóri és János – mutatták meg, hogy nem idegen számukra a zongora. A műsor végén Csizmadia Anna valamint Korcsmáros Réka és Bauer Iván előadásában hallhattunk népdalokat.

Köszönet azoknak, akik segítettek az előkészületben, akik süteményt ajánlottak fel, vagy a meghívottak szállításában segítettek.

Elnök

Amikor meghallja az ember a kifejezést: elnök, az Amerikai Egyesült Államok elnöke jut eszébe, esetleg egy másik nagyhatalom első embere. De a Wellhello „Elnöki ügy”-e is ismerősen cseng. Most azonban szó sincs pozícióról. Sokkal inkább egy személyes, mély és sokak által nem is látott tevékenységről, munkáról, személyes figyelemről van szó.

A templomba lépve, szépen felvirágozott oltár, az aktuális időszaknak megfelelő díszítés fogad mindannyiunkat. Oltárterítő vasalva, szenteltvíztartó feltöltve, padló tisztán vár. Teljesen természetes, van ember rá, teszi a dolgát.

A beteg szentmihályiak első pénteken várják az ismerős embert, mert mindig hoz valamiféle vigaszt, ha mást nem, egy kis beszélgetés, nosztalgia is gyógyítja a fájó sebeket. Teljesen természetes, van ember rá, teszi a dolgát.

Több évfolyam nőtt fel a furcsa hittantanár bácsi kezei alatt. Ismeretlen és egyszerre ismerős, falunkbéli ember Ő, aki minden köszönet nélkül oktatta, tanította és nevelte a hitet a fiatalabb generáció számára. Akkoriban ez teljesen természetes volt, volt rá ember, tette a dolgát.

Harang zúg, harang cseng. Szól a harang ünnepnek, harang szól a vasárnapnak, gyásznak, tűznek, bajnak és öröme. Lehet nyári vagy téli időszámítás, a harang mindig szól, időben. Jelzi az időt az ébredésnek, az imának, a misének, a gyásznak. Szól a harang, mert van rá ember, teszi a dolgát.

A főút mellett emelkedik a templom tornya. Az előkert bokrai, a templomkert fája, a paplak sövénye

vigyázban várja az ünnepet évről évre. Kezek metszik, emberek gereblyéznek, figyelő tekintet vigyázza a rendet az Isten háza körül. Van rá ember, szervezi, szól, teszi a dolgát.

Az idő sarokköve gördül és szabja a sorsunk fordulóit. Életünk fordulópontjait a szentségek szegélyezik. Az utóbbi jópár évben nincs itt lakó papunk, távol a gazda és a pásztor a közösségtől. Mégis volt és van ember, aki felveszi a telefont, nyitja a kaput, gyűjtja a gyertyát és írja a könyvet, számolja a lelkeket. Van ember rá, teszi a dolgát.

Amikor eljön a december, indul a betlehemes csapat. Eljön a húsvét, leng a Gazdaköri zászló a tavaszi körmenet élén. A paprikafűzér-szagú őszi körmenettel köszönti Mihály angyalt az északi Tápén és a déli Szentmihályon egyidőben. Betakarított termények dicserik a szorgos kezek munkáját. Van rá ember, aki csinálja, teszi a dolgát.

Elnök. Nem az Államok elnöke, nem is valamelyik nagyhatalom teljhatalmú ura, csak egy ember. Ember kell. Ember van. Igaz ember.

Köszönjük a több évtizedes munkád, kitartásod, türelmed és tanúságtételed, Fejes Feri! És köszönjük, hogy továbbra is teszed a dolgod!

A változás gyakran megosztó, a kitartás mindig építő. Kitartást Gilicze Attila!

(2024.11. havában a Szentmihály plébánia közössége tanácsadói testületet választott)

Kovács-Krassói Norbert

Készülnek az adventi koszorúk

Szent Erzsébet kenyere

Jubiláns házások receptje

Végy először is egy nagy adag Szerelmet, vakot, rózsaszínű köddel beborítva. Lehetőleg fiatalon ismerd meg Életed Szerelmét! Legyetek mindketten naívak, tiszták, szerethetők! A külső véleményeket – nem tiszteletlenségből –, de engedjétek el a fületek mellett! Legyetek elszántak, elkötelezettek egymás iránt és főleg legyen Hitetek! Utána házassodjatok össze, kössétek egybe életetek fonalát és legyen meg a jó Isten akarata a folytatásban, életetek/életünk végéig!

A fentieket megcáfolni és megerősíteni is lehetséges! ☺

2024.11.17-én vasárnap, a szentmisében ünnepeltük az idei jubiléum házasságait. Mi is hálás szívvel imádkozunk az unokánkkal együtt ünnepelhettünk. Teli volt a templom mosolygó és könnyecsképekben is úszó hálás szívű özvegyekkel és házaspárokkal. Gyönyörű szentmisével és egy gyakorlatias könyvvel ajándékozott meg bennünket Kovács Zoltán atya, az új lelkipásztorunk: P. Jacques Philippe: A Szentlélek iskolájában. „Ez a

könyv kézzel fogható segítséget ad. Benne rejlik egy boldog és szabad élet receptje, amit mindnyájan meg tudunk valósítani.” (Lábáné Hollai Katalin feleség, tanítónő)

A szokásos agapé zárta az ünnepet, a közösségi házban, ahol kötetlenül tudunk még egy kicsit beszélgetni Zoli atyával és egymással is. Óriási szükség van az ilyen hálás szívű, hálaadó, összetartó közösségekre, közösségi alkalmakra, idősekre, fiatalokra egyaránt. Adja meg a jó Isten, hogy egészségben, békességben, szeretetben még sokszor tudjunk találkozni egymással szeretett templomunkban!

„Várlok, hogy elmondhassam: légy nyugodt, vagyok és leszek Neked. Meleget kell egymásra fűjünk. Szeretetkötelekkel kell összekötnünk magunkat. Hideg a világ. Kihunynak a tüzek. Kell a tűz. Kell a fény. Kellünk egymáshoz!” (Latinovits Zoltán)

Csillag Józsefné

A remény zarándokai

Adventben járunk, elkezdődött az új egyházi év, készülünk, úton vagyunk, hogy eljussunk Jézus születésének ünnepéig. Majd, ha elérkezik karácsony, akkor sem fejeződik be utunk, megyünk tovább, újabb és újabb célok felé. Úton vagyunk egész évben, egész életünkben, mint egy zarándok. Vannak társaink, de néha egyedül járunk bizonyos útszakaszokat. A remény vízszint ott kell legyen bennünk, hogy elérjük célunkat, hogy odaérünk, ahova elindultunk. Sok mindent remélhetünk, sokféle dolog lehet a reményünk alapja: reméljük, hogy jó lesz a felvételünk, egészségesek maradunk, hogy a háború nem ér el minket, reméljük, hogy rendben mennek majd a dolgaink. Különböző reményeink meggyengülhetnek, megfogyatkozhatnak, ha nem Krisztus az alapjuk. Amennyiben Rá építünk, Ő a reményünk alapja, akkor biztosra vehetjük, hogy nem leszünk egyedül, még a nehéz helyzetekben sem. Hamarosan hivatalosan is megnyitja a Szentatya a következő jubileumi évet, aminek mottója: A Remény zarándokai. Erre az évre kívánom, hogy egyikünkben se fogyjon el a remény, igazi zarándokokként tudjunk reménnyel tekinteni a jövőbe.

Szalainé M. Katalin

A REMÉNY ZARÁNDOKAI SZENTÉV

2024. december 24. – 2026. január 6.

www.jubileum2025.va

QR kód:

- **A kereszt** a hit jelképe, amely a képen mozgásban van. Ahogy Isten felénk fordul és **lehajol hozzánk**, úgy itt a kereszt is az emberek felé hajlik. Az első **emberalak ebbe kapaszkodik**: Isten nem hagy el, hanem Jézusban reményt és biztonságot ad.
- **A horgony** a remény szimbóluma. **Reményünk**, hogy utunk végén Jézussal feljessen és örökre **boldogok leszünk**. Ez a remény **életünk minden viharát kiállja**, mert Ő megtart még a legnagyobb hullámokban is.
- **A négy emberalak** a világ minden tájáról (Észak, Dél, Kelet, Nyugat) érkező emberiségre utal. **Egymásba kapaszkodnak**, kifejezve összetartozásukat: bárhol is jövünk, Isten gyermekeiként mind egymás testvérei vagyunk. Nem magányosan, hanem **mint közösség haladunk az úton Isten felé**.
- **A háborgó tenger** az emberi **élet nehézségeit** jelképezi, amikor leginkább szükségünk van arra, ami biztos és maradandó. Csak a **remény vihet minket tovább**.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Hitoktatási Bizottsága

Advent gyerekekkel

Bátran kijelenthetjük, hogy az adventi várakozás időszaka az év legszebb része. Gyermekkorunk emlékeit idézi fel a maga hangulatával, illataival, fényeivel. Szülőként is a legfőbb vágyunk, hogy gyermekeinknek is szép emlékeket adjunk útravalóul. Ezért is igyekszünk őket bevonni minden mozzanatba, folyamatba, legyen az az adventi koszorú készítés, sütés/főzés, takarítás. A kis Jézus születésére igyekszünk nem csak külsőleg rendet, tisztaságot varázsolni, próbálunk lelkileg is felkészülni. A mókuskereket lelassítjuk, megállítjuk esténként, közösen imádkozunk, énekelünk az adventi koszorú mellett, hálát adunk az adott nap örömeiért, sikereiért és kérünk a Jó Istentől erőt, egészséget a másnap ránk váró nehézségekhez, küzdelmekhez. Mindig meghatódunk, mikor gyermekeink egymásért imádkoznak, illetve mikor 3 éves kisfiunk hálát ad a kishűgáért, hogy megszületett. A legszebb ajándékok ezek a mondatok!

Ezeket a heteket szeretjük közös programokkal megtölteni, szeretünk leülni társasjátékozni, bekucsközva hosszan olvasni egy mesekönyvből, fényképalbumokat nézegetni és mesélni a mi gyerekkorunkról... Nekünk ezek teszik széppé, meghitté a várakozást. A karácsonyfa kiválasztása a fiúk feladata, a díszítés közös munka. Persze ezt évekkal ezelőtt egy üzenetben megbeszéltük az Angyalkákkal, hogy ne haragudjanak meg, mert tudjuk, hogy sok helyre ők viszik a fát feldíszítve. ☺

A karácsony előtti napokon szeretjük felhívni idős szeretteinket, illetve karácsony napján a gyerekekkel együtt meglátogatjuk déditatát, együtt ünnepeljük a kis Jézus születését Vele és a nagyszülőkkel is.

Áldott Karácsonyt Kívánunk Mindenkinnek!

Fodor család

Egy Falukarácsony margójára

Évek óta hagyomány, hogy Szentmihályon Falukarácsonyt tartanak. Az idei évben sem volt ez másként. Az ünnepség a Szentmihályi Egyesület, valamint a Szentmihályi MórícZ Zsigmond Művelődési Ház közös szervezésében valósulhatott meg az egyesületi tagok, a művelődési ház dolgozóinak és az őket támogató önkéntesek áldozatos munkájának, továbbá a település Képviselőinek hathatós támogatásának köszönhetően.

A Plébánia gitáros énekkara szinte minden falukarácsonyon jelen volt és műsorral is készült eddig, az idén december 14-én az is az énekkar által előadott karácsonyi dallal kezdődhetett el az ünnepi alkalom. Rendhagyó volt ez a fellépés, egyrészt azért, mert a gitáros énekkar 2024-ben ünnepli alakulásának 20. évfordulóját, másrészt azért, mert az énekkar előadását Kovács Zoltán atya szólóéneklése tette még különlegesebbé.

Az ünnepség részeként csodaszép műsorral készültek a szentmihályi óvoda gyermekei és dolgozói, két első osztályos helyi kislány énekelt, de ott voltak a plébánia betlehemes fiataljai éppen ugyanúgy, mint ahogyan a szentmihályi Nyugdijas Klub táncosai és a gyerekekhez ellátogató Mikulás is. Nem szeretném részletesen leírni, hogy ki milyen műsorral készült ezen alkalomra, mert aki ott volt és részese volt, az

tudja csak igazán, milyen jó érzés is volt látni, hogy még igenis van élet ezen a településen, hogy igenis lehet kortól, nemtől, vagy éppen vallási és politikai hovatartozástól függetlenül együtt ünnepelni, együtt készülni karácsonyra még ebben a rohanó világban is.

*„Gyere el a jászolhoz még ma éjjel!
Találkoznod kell Isten szeme fényével.
Ne keress itt pompát, gazdagságot,
keresd azt, ki megváltja világot.”*

Így szólt az énekkar által énekelt dal refrénje. Aki december 14-én, szombaton eljött a Falukarácsonyra, azt gondolom, ha átvitt értelemben is, de meglelhette „Isten szeme fényét” ebben a közös estében.

Fekete István

Rorate

Olyanok ilyenkor a csillagok, mint az álmos gyerek szeme. Kicsit hunyorognak. És még nem tudják: sírás-ra vagy nevetésre nyílnak-e, avagy aludjanak tovább. Hát, csak pislognak. Enyhe az idő, a szél csak a kerítések mellett lézeng, ámbár elég hűvösen. Az ablakok néhol nézik már a hajnalt, néhol nem, és a csizmák nem kopognak a gyalogjárón, inkább csak cuppognak.

Néhol egy halk szó, néhol az se. Néhol csak árnyak járnak. Néhol kis lámpások imbolyognak és mutatják, hova kell lépni. Ámbár hiszen sár van mindenütt. Az ég még sötét. A tegnapi gondja, mintha még aludna, a mai még nem ébredt fel. S a falu csak tiszta önmagát viszi a hajnali misére. Ajtó nem csattanik, kiáltás nincs.

A külső mozgás bekúszik a templomba s megnyugszik. Suttog egy kicsit, vár, s amikor már a gyertyák lángja is meggyűlik a várakozástól, felkiált az időtlen vágy: „*Harmatozzatok égi Magasok!*”

Mise végére egészen bemelegedett a templom, szinte otthonos lett. Legalább is így érezte ezt Baka Máté az alszemből, de így érezte ezt Hosszú Illés is ugyanonnan. Ámbár, ha tudták volna, hogy most egy véleményen vannak, aligha érezték volna, nagy harag volt ugyanis a két öreg között. Kitartó, régi harag. Formája sem volt már, nem is emlékeztek, ló volt-e az oka vagy asszony, mindenestre ragaszkodtak hozzá, mint beteg szilva a fához.

És most bóbiskolva várják, hogy kiürüljön a templom. Az ajtóban még mozgás, hát csak ülnek tovább, sőt Illés a lábát is kinyújtja, mert úgy kényelmesebb. Illés nem szereti a tolongást. De egyébként is ráér. Fél-szemmel odapislant Mátéra, hogy alszik-e már, mozdul-e már, de Máté nem mozdul. Amilyen kutya, kőnok ember volt világéletében, azt várja – gondolja Illés – hogy én menjek előbb. De abból nem eszel! Pedig már a gyertyát is eloltotta a dékán. Azaz a harangozó, szóval a sekrestyés. Azután: csend.

Illés gondol erre, gondol arra, állát behúzza a meleg nyakravalóba és a szeme szép lassan lecsukódik.

– Nem! – ijed meg. – Ezt igazán nem szabad – s Mátéra néz, aki úgy látszik elaludt.

Hö-hö-hö. Ez hát a híres? – mosolyodik el magában. Pedig három évvel fiatalabb. Nem nagy idő, az igaz, de mégis csak fiatalabb. Aztán meg, milyen sárgák a fülei. Na, akár a halotté.

Uram Isten! Csak nem lett velem valami?

Harag ide, harag oda – a rothadt szilva is lepattyanik egyszer a fáról – csendben odamegy Mátéhez, és kicsit borzongva megérinti a vállát.

– Hallod-e, te! Máté!

Máté felhorkan:

– Hö?! Mi? – és néz Illésre, mint a csodára.

– Te vagy az, Illés?

– Én hát. Hát mondok megnézlek, mert olyanformán ültél, hogy ...

És nézi egymást a két öreg.

A templomban meleg csend, a kőszentek elmosolyodnak.

– Kicsit megszédültem – hazudja Máté. De áhítatal. Mert tele van a szíve. Szereti most Illést így közel látni. Már elmúlt.

– Há no! Hál Istennek, akko menjünk.

És egymás mellett kicsoszognak a templomból.

– Mi volt ez, Szentatyám? – néz fel egy pufók kis angyal Szent Péterre, ahogy az ajtó becsukódott. Olyan meleg lett a szívem egyszerre.

– Két ember kibékült – mondja a főszent. És melegen sóhajt.

– Hhaj! Csoda! – suttogja a kis angyal.

– Hát bizony. A mai világban ...

– És most mit csinálnak?

– Nézz utánuk, fiam.

A két öreg közben Illés háza elé ér. Az utca üres, a kémények lágy selymet füstölnek a reggelnek, s a kertekben puhán békét álmodnak a fák.

– Gyere be, Máté, rég voltál nálunk – mondja Illés. Lángost sütött a lányom...

A kis angyal kérdően néz a főszentre:

– Mi az a „lángos”, Szentatyám?

A toronyban ekkor hetet ütött az óra. S e földi hangtól megmerevedtek újra a szobrok, de a mosolygás mintha ott maradt volna az arcukon.

Telefonon bármikor hívható **Kovács Zoltán** plébános: 70/332-8187

Munkatársaink elérhetősége:

Fejes Ferenc, képviselő testület nyugalmazott világi elnöke: 20/562-8557

Gilice Attila képviselő testület világi elnöke, hitoktató, lelkipásztori munkatárs: 20/323-8170

Weblap:

szeged-szentmihaly-plebania.hu

E-mail:

szentmihalypleb.szeged@gmail.com

Anyakönyvi hírek
2024. október–december

KERESZTELTEK

Kusztor József és Koch Adrienn leánya, Jázmin

ELHUNYTJAINK

Ördög-Deák Istvánné Börcsök Irén

Rácz János

Adj, Uram örök nyugodalmat nekik,
és az örök világosság fényeskedjék nekik.

ÜNNEPI MISEREND

December 23-án, hétfőn 18 órakor **gyóntatás**.

December 24-én 21³⁰-kor kezdődik az énekkar karácsonyi műsora.

22 órakor szentmise.

A szentmise után a betlehemesek előadják Urunk születésének misztériumjátékát.

December 25-én, Krisztus Urunk születése napján az ünnepi szentmise 10³⁰-kor kezdődik.

December 26-án, karácsony másnapján 10³⁰ szentmise.

December 31-én 18 órakor évvégi hálaadó szentmise.

Január 1-jén, szurdán, Mária Isten Anyja ünnepén szentmise 10³⁰-kor.

Január 6-án, Vízkereszt ünnepén 18 órakor szentmise.

Ifjúsági és tini hittanos közösség

Igazán lelkesítő látni és részese lenni annak a lelkipásztori munkának, amit Zoli atyával elkezdtünk az év második felében és ami így az év vége fele már igen csak eredményesnek mutatkozik. Elsőként az **ifi csoportot** sikerült újraindítani. Ezeket a foglalkozásokat **szombat esténként 19 órai** kezdettel tartjuk.

Fontosnak érzem még, hogy köszönetet mondjak azon szülőknek, akik fontosnak érezték, hogy kiskamasz gyermekük jelen legyen plébániai foglalkozáson. **Szakál Adél** lelkes szervező munkájának köszönhetően, decemberben elindulhatott a **kiskamasz csoport** is! A foglalkozásokat szombatonként tartjuk 15 órai kezdettel 12-15 éves gyerkőcök számára.

Igazi meglepetés azonban, hogy októberben a **felnőtt katekézis** is elindult. A beszélgetéseket minden második kedden tartjuk 16 órától!

Minden csoport nyitott, így szeretettel várjuk az új jelentkezőket is!

Házszentelés

A házszentelések január 7-én kezdődnek. A **házszentelés ingyenes**. A korábbi évekhez hasonlóan azonban az egyházközségi hozzájárulások éves befizetésére is elsősorban ekkor lesz lehetőség.

A temetéssel, a harangozással és a liturgikus renddel

kapcsolatban bizalommal keressék Fejes Ferencet a Hasító u. 6. szám alatt vagy telefonon: 20/562 8557,

aki a megyéspüspöktől engedéllyel rendelkezik temetés végzésére és áldoztatásra.

A szeged-szentmihályi Szent Mihály Plébánia hírlevele

6710 Szeged, Palánta u. 2. Tel.: 30/490-10-80

Felelős kiadó: Kovács Zoltán plébános; tördelő-szerkesztő: Bauer Ferenc

Nyomatás: SIGILLUM 2000 Bt., Szeged, Homok u. 15/B.